

EXPUNERE DE MOTIVE

1. Dobânda excesivă practică de creditorii financiari în raporturile juridice cu consumatorii cauzează *pierderi* de bani, resurse și energie, precum și *pierderea* șansei de alocare a acestora în scopuri mai legitime și mai raționale decât profitul unui număr foarte mic de entități economice.

2. În sensul prezentei legi, dobânda excesivă reprezintă practic orice dobândă anuală efectivă care depășește pragurile prevăzute în cuprinsul legii, la articolele 4-6. Scopul principal al reglementării propuse vizează limitarea costului total al creditării, stimulând astfel accesul consumatorilor de credite prin creșterea încrederii în sistemul financiar-bancar. În acest scop, în funcție de creditor, pentru creditele de consum au fost introduse praguri diferite ale dobânzii anuale efective, definită ca fiind, au fost introduse praguri diferite ale dobânzii anuale efective, definită ca fiind „costul total al creditului pentru consumator, exprimat ca procent anual din valoarea totală a creditului, după caz, inclusiv costurile deschiderii și menținerii unui anumit cont, costurile utilizării unui mijloc de plată atât pentru tranzacții, cât și pentru trageri din acel cont, precum și alte costuri legate de operațiunile de plată sunt incluse în costul total al creditului pentru consumator, ori de câte ori deschiderea unui cont sau menținerea acestuia este obligatorie pentru obținerea creditului sau pentru obținerea acestuia în conformitate cu termenii și condițiile oferite, egală, pe o perioadă de un an, cu valoarea actuală a tuturor angajamentelor - trageri, rambursări și costuri, viitoare sau prezente, convenite de creditor și de consumator”.

În vederea unei raportări corecte la evoluția pieței, pragurile introduse sunt flexibile, stabilite prin raportarea la dobânda practică de Banca Națională la facilitatea de creditare.

3. Din practicarea liberă, nelimitată, a dobânzii excesive, economia *pierde* în ansamblul ei, întrucât arbitrariul comerțului cu bani reprezintă opusul libertății economice și frâna dezvoltării. Dobânda excesivă determină o reducere a volumului de creditare, afectând indirect economia, prin blocarea creșterii economice. Costurile mari ale creditului răpesc debitorilor șansa de a consuma, iar economiei sume mari de bani alocate plății dobânzilor excesive¹, ceea ce înseamnă reducerea colectării de tva la bugetul central, reducerea locurilor de muncă, scăderea intenției de investiție și, în genere, scăderea încrederii în viitor. Or, o astfel de involuție neutralizează conceptul însuși de economie de piață, care se bazează pe creșterea consumului și a investițiilor

¹Cu ocazia dezbaterii publice și legislative a indicelui de dobândă la creditele interbancare în lei (Robor) a rezultat că numai din reducerea cu un procent a costului de referință al creditelor de retail (reducere rezultată din înlocuirea Robor cu IIRC) se economisește 1 (un) miliard de lei anual, bani care rămân în consum și produc tva. Acești bani au fost capturați, an de an, de dobânzile excesive practicate de creditorii financiari.

productive. Economia *pierde* din faptul în sine al tolerării dobânzilor excesive, care cauzează încetinirea sau stoparea creșterii economice.

4. Contractarea în masă, expresie a comerțului în volume mari, semnifică utilizarea unor contracte de adeziune, clonate în milioane de exemplare. Un contract care utilizează dobânzi excesive, întrucât este un contract de adeziune, înseamnă un risc incremental de dificultăți financiare pentru creditor, întrucât rezultanta acestuia nu este un singur debitor ruinat sau un număr gestionabil de debitori supra-îndatorați, ci o masă uriașă de astfel de debitori. Dificultățile financiare cauzate de reverberația în masă a problemelor cauzate de dobânzile excesive pot degenera, cauzând în cele din urmă dificultăți (insolvența sau chiar în faliment) inclusiv pentru creditorii financiari. În al doilea rând, comerțul înseamnă transparență, echilibru și concurență onestă, și nu capcane juridice întinse părților². O practică extinsă, nelimitată și nesancționată la timp a dobânzilor excesive impusă clienților săi de un anumit creditor financiar poate determina, din partea concurenților acestuia, o reacție în oglindă, de repetare a acestei practici. De aceea, aceasta legislație este o încurajare a creditorului de stopa practicarea dobânzilor excesive (sau a altor forme de abuz economic). Tentația repetării comportamentului abuziv sau neonest al unui creditor financiar de către concurenții săi poate fi anihilată prin efectul de descurajare pe care îl poate avea sancțiunea aplicabilă pentru practicarea dobânzilor excesive (și a altor forme de abuz economic).

5. Costul tuturor produselor și serviciilor care se comercializează conține costul cu dobânzile și celelalte costuri bancare achitate de cei care se împrumută pentru a produce acele bunuri și servicii. Nu numai consumatorii care se împrumută pentru a consuma trebuie să achite creditorilor financiari dobânzi și alte costuri bancare, ci și consumatorii care plătesc din resurse financiare proprii ceea ce consumă. Fiecare actor economic cu care consumatorul interacționează are dobânzi și alte costuri ale creditului de plătit, pe care le integrează în prețul la care își vinde bunurile sau serviciile. Din studii recente rezultă ca cca. 46% din prețul tuturor produselor și serviciilor care circulă pe piață înseamnă costuri generate de dobânzile bancare³. Coeficientul de intermediere financiară în România este de 49%, de unde concluzia că aceste studii sunt foarte aproape de realitate. România are, însă, o economie subterană în care circulă cca 41 de miliarde de euro.

Datoriile artificial majorate de dobânzile excesive adâncesc și mai mult tributul pe care societatea, în ansamblul său, și fiecare consumator, în mod individual, trebuie să îl plătească

²Vezi G. Akerloff și Fr. Schiller, *Phishing for phools* (La pescuit de fraieri. Economia manipularii și a inselaciunii, Editura Publica, 2016).

³Tim O'Reilly, *It's time to rewrite the rules of our economy*, publicat aici: <http://economics.com/rewrite-the-rules-of-the-economy-tim-oreilly/>.

creditorilor financiari. Din dobanzile excesive *pierd* nu numai consumatorii care se împrumută cu dobanzi excesive, cu sau fără conștiința caracterului excesiv al dobânzilor, ci și consumatorii care nu se împrumută la bănci și chiar consumatorii care nici măcar nu interacționează cu băncile. Statistici recente ne infatisează o realitate greu de conceput într-o economie de piață și o societate de consum. Doar 15% din creditele acordate finantează economia (accentul fiind pus, chiar și în aceste condiții minimale, pe construcția de case și pe cumpărarea de mașini), restul de 85% fiind "rulat", într-un interminabil *loop* al schimburilor de riscuri.

6. Optimizarea contractului prin menținerea dobânzii în limite rezonabile, suportabile de către debitor este benefică și asiguratorie pentru continuitatea afacerii creditorilor financiari. Creșterea părții din salariu sau din venitul periodic care rămâne la dispoziția debitorului prin reducerea poverii dobânzii excesive duce la creșterea economică generată de consumul sănătos, urmată de reducerea șomajului prin noile locuri de muncă rezultate, precum și la creșterea gradului de economisire (din care, în primul rând, băncile profită, întrucât economiile populației se păstrează, de regulă în depozite bancare), la scăderea costurilor cu asistența socială și, mai ales, la reducerea gradului de supra-îndatorare a populației, ceea ce relaxează bilanțurile creditorilor financiari, reducând numărul eșecurilor de creditare și al rebuturilor contractuale cauzate de excesul de dobândă și de alte potențiale abuzuri de putere economică.

7. Dobânda excesivă este o formă vinovată de speculație a stării de nevoie și a vulnerabilității debitorului, care poate determina imoralitatea, ilegalitatea sau falsitatea cauzei contractului care generează datorii bănești, cu consecința punerii în circuitul juridic a unor rebuturi contractuale, oricând atacabile în justiție de persoanele interesate. Un contract care are o cauză ilicită sau imorală este nul absolut (art.1238 alin.2 Cciv). Cauza este ilicită și atunci când contractul este doar mijlocul pentru a eluda aplicarea unei norme legale imperative (art. 1237 Cciv).

8. Dreptul nostru intern, până în anul 2000, a fost întotdeauna protectiv pentru debitorul – persoana fizică, în privința dobânzilor la care ar fi putut obligat, inclusiv în raporturile acestuia cu creditorii financiari. Legiuitorul a stabilit, succesiv, limite maxime ale dobânzii, interdicția anatocismului (dobânda la dobânda), precum și caracterul fix al dobânzii aplicabile debitorului – persoană fizică.

Clauza penală în contractele de împrumut, precum și anatocismul (dobânda la dobândă) au fost interzise prin art. 3 din Legea nr. 313/1979 pentru anularea clauzei penale din oricare contracte. Începând cu un decret-lege din 5 mai 1938, în legislație a fost introdus conceptul de *limitare a dobânzilor*, din rațiuni de protecție a simplilor particulari contra camătei. În principiu, nivelul ratei dobânzii nu putea fi stabilit la mai mult de 4% peste dobânda practică de BNR. Printr-un decret din perioada comunistă (Decretul nr.311/9 august 1954), aplicat inclusiv după Revoluția din decembrie 1989, dobânda a fost fixată la maxim 6% pe an⁴.

Începând cu anul 2000, când s-a emis OG nr.9/2000 privind nivelul dobânzii legale, s-a renunțat în mod nejustificat la principiul plafonării dobânzilor în beneficiul debitorilor - persoane fizice. Aceasta decizie greșită de politică economică și monetară a determinat reluarea practicilor de exploatare a debitorilor și a subminat eforturile de relansare a economiei naționale⁵.

9. Un raport din anul 2010 al unei comisii de experți, însoțit oficial de Comisia Europeană, reține că, în Europa (nu și în România), există state în care dobânzile anuale efective sunt plafonate⁶. Forma în care legiuitorul a ales să intervină și să reglementeze dobânzile diferă de la un stat la altul, însă principiul plafonării a fost introdus în scopul limitării dobânzilor excesive ori a practicilor de tip camătă.

Printr-o simplă analiză asupra legislației europene în materie, putem constata faptul că 14 State Membre ale Uniunii Europene au introdus reglementări care vizează o limitare a costului total al creditării (Belgia, Franța, Germania, Estonia, Grecia, Irlanda, Italia, Malta, Olanda, Polonia, Portugalia, Slovacia, Slovenia și Spania), fie prin limitarea diferitelor categorii de dobânzi (de exemplu, dobânda penalizatoare este plafonată în state precum Polonia, Belgia, Spania) fie prin introducerea unui plafon aferent dobânzii anuale efective pentru fiecare categorie de credit. De exemplu, în Franța, una din țările cu o tradiție îndelungată în folosirea plafoanelor pentru costul total al creditării, valoarea DAE (TAEG-Tax Effective Global) este strict reglementată oferind un grad sporit de protecție consumatorilor. Astfel, rata dobânzii la împrumuturi nu poate depăși cu mai mult de 33% DAE medie a pieței rezultând astfel plafoane diferite în funcție de tipul de credit și suma împrumutată.

Codul consumatorului (Art. L. 313-3), respectiv Codul Financiar și Monetar (Art. L.313-5), definesc dobânda de tip camătă ca fiind dobânda care depășește cu 33% dobânda medie practică pe piață pentru respectiva categorie de credit.

De cele mai multe ori, plafoanele introduse în legislația statelor europene sunt ajustabile, ținându-se astfel cont de evoluția pietelor financiare (doar trei state europene au optat pentru plafoane fixe, respectiv Malta, Irlanda, Grecia). Restul statelor europene care au introdus reglementări, au folosit plafoane relative, bazate o rată de referință, utilizând formule de calcul

⁵Potrivit art. 1 din Decretul nr.311/1954 (act normativ abrogat de-abia în 1998), "în cazul când potrivit dispozițiilor legale sau prevederilor contractuale, o obligație este producătoare de dobânzi, fără să se arate cuantumul acestora, se va plăti dobânda legală, care se stabilește la 6% (șase la sută) pe an". Foarte ferm și foarte precis, art. 2 din același decret dispunea: "dobânda stabilită în convenții *nu poate depăși* dobânda legală prevăzută de art. 1; obligația de a plăti o dobânda mai mare este *nulă de drept* și creditorul care a pretins o asemenea dobânda pierde și dreptul la dobânda legală, deosebit de aplicarea sancțiunilor prevăzute de legea penală; dobânzile încasate în asemenea cazuri de creditori, revin statului".

⁶Aceasta este o constatare a unei comisii de experți numite de CE pentru a analiza efectele nocive asupra economiei și societății ale dobânzilor camatatești. A se vedea:

http://ec.europa.eu/internal_market/finservices-retail/docs/credit/irr_report_en.pdf

⁶http://ec.europa.eu/internal_market/finservices-retail/docs/credit/irr_report_en.pdf.

în care au folosit ca reper fie valoarea medie a dobânzii anuale efective (rata endogenă), fie rata dobânzii legale (rata exogenă)

La nivelul statelor europene, reglementările sunt fie directe, pe diferite categorii de dobanzi (remuneratorie, penalizatoare), fie indirecte, reflectându-se în costul total al creditării. În ceea ce privește reglementările privind plafonările directe, sunt impuse limite mai ales pentru dobânzile penalizatoare (de exemplu în Belgia, Grecia, Slovenia) aceasta măsură fiind, în unele state europene, dublată de condiții privind interzicerea capitalizării dobânzii (Spania, Slovenia). De altfel, în Spania, dobânda penalizatoare este reglementată în funcție de fiecare categorie de credit, fie ipotecar, imobiliar sau de consum, existând plafoane impuse în funcție de dobânda legală (formulele de calcul a plafoanelor dobânzii penalizatoare sunt, după cum urmează: de trei ori dobânda legală în cazul creditelor ipotecare, 3% + dobânda remuneratorie în cazul creditelor imobiliare, de 2.5% ori dobânda legală în cazul creditelor de consum). În cazul Spaniei, legislația prevede interzicerea capitalizării dobânzii penalizatoare, orice prevedere contractuală contrară fiind ilegală. O reglementare similiară, referitoare la interdicția de capitalizare a dobânzii, regăsim și în legislația din Slovenia, acolo unde dobânda penalizatoare este plafonată, fiind interzisă introducerea unor prevederi în înțelegerile contractuale dintre părți care să excedă plafonul stabilit prin lege (Articolul 27a din Legea privind Protecția Consumatorului). Restricții referitoare la dobânzile penalizatoare se aplică și în Belgia, acolo unde Codul Civil prevede și condiții restrictive referitoare la posibilitatea capitalizării dobânzii sau la comisioanele de plată anticipată.

În România, lipsa unei reglementări care să introducă un plafon maxim pentru costul creditelor acordate populației, a permis practicarea unor dobanzi mult peste media europeană, precum și existența unor abuzuri uriașe atât din partea bancilor cât și din partea IFN-urilor (dobanzi de peste 2000%). Cu toate acestea, creditele acordate de IFN-uri, care nu sunt supuse niciunui control și niciunei supravegheri a BNR, sunt "căutate" de consumatori întrucât promotorii insistă pe facilitatea accesării acestora și pe valoarea mică, "justificată" de nevoia urgentă și de restriștea sau chiar nefericirea împrumutatului, de unde rezultă o mare plajă de practici comerciale incorecte, cea mai gravă fiind camuflarea sub cuvinte, expresii și slogane deceptive a unor costuri ale creditării uriașe⁷. Tocmai de aceea, actuala propunere de reglementare vizează

⁷Spre exemplu, consumatorului i se prezintă "produsul" ca fiind un împrumut fără dobândă (ascunzându-se informația esențială ca o întârziere chiar și de o zi a ratelor determină penalități uriașe) sau ca fiind un împrumut convenabil cu dobândă de câteva zeci de lei pe zi (disimulând intenționat informația esențială ca termenul de rambursare nu este pe zile, ci pe luni sau pe ani, de unde rezultă dobânzi în valori nominale enorme). Piața creditelor mici și a micro-creditelor, neinteresante pentru bănci (cu excepția celor care au utilizat oportunitatea, constituindu-si, imprudent și ne-concurențial, IFN-uri proprii, care canibalizează afacerea bancară), a proliferat, determinând apariția a peste 260 de IFN-uri. Cu dobanzi și comisioane calculate în sute sau chiar mii de puncte procentuale, fără ca vreo instituție să le "deranjeze",

stoparea abuzurilor generate de practicarea unor dobânzi uriașe și nejustificate care, cel mai adesea se închid prin falimentul consumatorului.

10. Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) a confirmat recent că dobânzile din contractele de credit trebuie *plafonate* la nivelul celor obișnuite, iar dobânzile moratorii (penalitățile de întârziere) excesive trebuie *eliminate* din contract.

În cauzele reunite C-96/16 și C-94/17 (Banco Santander SA și Rafael Ramón Escobedo Cortés), CJUE a decis: "(i) o clauză nenegociată a unui contract de împrumut încheiat cu un consumator care stabilește rata dobânzilor moratorii aplicabile este abuzivă, pentru motivul că impune consumatorului care întârzie la plată să achite o sumă disproporționat de mare drept compensație, din moment ce această rată depășește cu mai mult de două puncte procentuale rata dobânzilor obișnuite prevăzută în acest contract; (ii) consecința caracterului abuziv al unei clauze nenegociate a unui contract de împrumut încheiat cu un consumator care stabilește rata dobânzilor moratorii constă în eliminarea totală a acestor dobânzi, dobânzile obișnuite prevăzute în acest contract continuând să curgă".

În ultimii ani, și alte state europene manifestă o creștere îngrijorătoare a ponderii creditelor acordate de IFN-uri ceea ce a determinat introducerea unor măsuri de reglementare suplimentare, dedicate acestor categorii de împrumuturi (state precum Italia sau Spania se confruntă cu o creștere a acestor categorii de împrumuturi, ceea ce a determinat intervenții legislative).

O dobândă excesivă (cămătărească) este nu numai rezultatul inserării unor clauze abuzive în contractul de împrumut, ci și expresia unei cauze ilicite a contractului sau a unui dol (inducere intenționată în eroare) în dauna debitorului, adică motive de nulitate absolută⁸. Alături de alte clauze care reglementează obligații financiare ale debitorului (cum ar fi clauza de trecere a întregului risc valutar pe seama debitorului sau penalitățile), dobânda cămătărească (excesivă) poate duce la ruina debitorului și, indirect, la lipsirea creditorului de sursa de lichiditate asigurată, până la instalarea stării de supra-îndatorare sau de ruină a debitorului, de contractul aflat în derulare. Pe lanțul de obligații comerciale ale creditorilor, mai ales în cazul în care există o pluralitate de debitori ai săi aflați în stare de ruină, pot apărea sincope și chiar încetări ale plăților, cu consecința transmiterii acestei „contaminări” în întregul sistem.

nici nu mai este util ca cei implicați să își asume riscul răspunderii penale pentru camatarie. Este mult mai profitabil și mai sigur să își constituie IFN-uri, prin intermediul cărora să exploateze la maxim nevoile și nefericirea populației aflate în situație vulnerabilă.

⁸Trebuie remarcat că Ghidul (Comunicarea) CE de interpretare și aplicare a Directivei clauzelor abuzive, publicat în luna iulie 2019, utilizează fără reținere conceptul de "camatarie", fără reținere. Asadar, Aceasta noțiune juridică, în mod oficial, este desprinsă de înțelesul său restrâns, peiorativ și penal, având sensul larg (și normal) de dobânda excesivă.

11. În vederea transparentizării suplimentare a procesului de cesiune de creanțe și totodată, pentru a evita creșterea excesivă a costului total al creditării pentru un consumator a cărei creanță a fost cesionată către o entitate care desfășoară activitatea de recuperare de creanțe, actuala propunere legislativă vizează introducerea unui plafon care să limiteze valoarea totală plătită de către consumator la cuantumul creanței – a cărei valoare este certificată de bancă la momentul încheierii contractului de cesiune, în conformitate cu reglementările *Ordonanța de urgență nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori*.

Limitarea valorii totale plătibile de către consumator la valoarea creanței, certificată la momentul încheierii contractului de cesiune, va permite eliminarea situațiilor abuzive întâlnite în practică, situații în care sumele plătite de consumatorii finali au crescut considerabil în urma procesului de cesiune, determinând imposibilitatea debitorilor de a plăti și, în multe dintre cazuri, chiar falimentul personal al acestora.

12. O economie de piață și o societate ghidată de valori supreme, cum sunt dreptatea, egalitatea de șanse și libertatea individuală, nu pot prolifera și nu se pot consolida în lipsa unui necesar echilibru al raporturilor juridice dintre creditori și consumatori.

Inițiator

Senator ~~Dan~~ Cătălin ZAMFIR

LEGE

privind protecția consumatorilor cu privire la costul total al creditării
și la cesiunea de creanțe

Nr. Crt.	Nume și prenume	Partid	Semnătura
1.	Ciolacu I. Marcel	PSD	
2.	ZOMBOANU Lucian	PSD	
3.	MATIES CACIM GHE	PSD	
4.	CRISTESCU IONEL DANUT	PSD	
5.	EUSEBIU ZISTRU	PSD	
6.	HUMELNICU MARIUS	PSD	
7.	ARON ALBESCU	PSD	
8.	GERAIN ADRIAN	PSD	
9.	PROTEASA ION	PSD	
10.	RADUCANU SEBASTIAN	PSD	
11.	OXIDIA TUDU	PSD	
12.	RUTAN ION CRISTINEA	PSD	
13.	OPREA STEFAN ROD	PSD	
14.	MIHAI ALBERT LAURENTIU ANTONIO	PSD	
15.			

16.	STOCHIU CRISTINA	PSA	
17.	DOGARU EUGEN	PSA	
18.	IOANONINA MARIN - GEORGHE	PSA	
19.	BREAHNA - PRANA IVELA - CRISTINA	PSA	
20.	BODOG FEONIM	PSA	
21.	Angel Tilvâr	P.S.D.	
22.	CUC RAZVAN	PSA	
23.	VLASIN ZORIN.	PSA.	
24.	MIREA SIMINICA	PSA	
25.	GEORGESCU LAURA	PSA	
26.	SIRANU-CERIEZ ADRIAN	PSA	
27.	DEHES IOAN	PSA	
28.	CREV GABRIELA	PSA	
29.	MAZILU LIVIU	PSA	
30.	Furgescu Mocerhor Laura.	PSA	
31.	Alati Bogdan	PSA	
32.	Sbirnea Lilione	PSA	
33.			

34.	TRUFIN LUCIAN	PSD
35.	Dumcea Henrius	PSD
36.	ATAMFIPA LEONARD	PSD
37.	Popa Maricea	PSD
38.	Mutu Gabriel	PSD
39.	FIREA GABRIELA	PSD
40.	STROE FELIX	PSD
41.	Mutu ALEXANDRA	PSD
42.	SLINCU DAN	PSD
43.	Carmen Mihalcea	PSD
44.	FLOREA DANIEL	PSD
45.	LETEA GABRIEL VILHE	PSD
46.	ORESANU DANIEL	PSD
47.	GIDEI C.V.	PSD
48.	SANAU Virginia	PSD
49.	HOLBAN GEORGETA CARMEN	PSD

50.	DIANU CRISTINA ELENA	PSD
51.	Tămașescu Alina Elena	PSD
52.	Vicol Ciortă Laura Cătălina	PSD
53.	ANA-MARIA CĂTĂUȚĂ	PSD
54.	SOLBAN GHEORGHE	PSD
55.	MILHA MARIAN	PSD
56.	TOIVIANU ROMANA	PSD
57.	LOCIAM LUNGOC	P.S.D.
58.	COARNA JENI	PSA
59.	Popescu Vlad	PSA
60.	Bălan Camelia	PSD
61.	TOADER BOGDAN	PSD
62.	Neaga Florin	PSA
63.	HASSAR ROLICA	PSA
64.	STOICA ELENA	P.S.D
65.	ADONICĂ MIRELA	PSD
66.	RASALIU MARIAN	PSD
67.	Coroțean Iulius	PSD

68.	GINCU VASILE	PSD
69.	Adrian - Ionuț CHEHOIU	PSD
70.	VASILE Căteu	PSD
71.	Ostășescu Marian	PSD
72.	TOADER Iul	PSD
73	ION MOCĂLCA	PSD
74	Țăndăru Dan	PSD
75	BOGA Florin	PSD
76	Popa Ștefan Ovidiu	PSD
77	MUNTEANU REMUS	PSD
78	PREȘURĂ ALEXANDRU	PSD
79	Ștefanescu Paul	PLA
80	PARANGIOR ROBERT	PSD
81	Remmerle P. Gihom	PSD
82	GLIGA AMITRIȚA	PSD
83	STAN. ION.	PSD
84	PURCĂRIN ZHANCA	PSD
85	CRISTEA ANDI	PSD

86.	MACOVEI SILVIU	PSD
87.	Leungu Romeo Dorinel	PSD
88.	Tepeșan Lucian Costinel	PSD
89.	MIHA NICU	PSD
90.	NEAȚĂ EUGEN	PSD
91.	ROȘAN ION	PSD
92.	TRIF BOGDAN	PSD
93.	CHIRILĂ VIRGIL ALIN	PSD
94.	BUDĂI MARIUS CĂLIN	PSD
95.	Butora Natalia Elena	PSD
96.	SANDU VIORELA	PSD
97.	Solomon Adrian	PSD
98.	POPICĂ EUGEN - ANDREI	PSD
99.	Stăvilă Iulian Ioan	PSD
100.	BARBU FLORIN ZORUT	PSD
101.	Albă Emil Florin	PSD
102.	Mircea Florin	PSD
103.	DUMITRACHE IOANA CRISTINA	PSD
104.	PUHATA COSTEL	PSD
105.	GĂVRILESCU GABRIELA	PSD
106.	Iulian Rodin Marcel	PSD
107.	Ștefan Eugen	PSD
108.	HOBU IONEL	PSD
109.	Musora Ștefan	PSD
110.	CRISTESCU RADU	PSD
111.	MANG IOAN	PSD

112.	ANTAL JÓZSEF	UDMR	
113.	Novák Gábor József	GDR	
114.	KOVACS IRINA ELISABETH	UDMR	
115.			
116.			
117.			
118.			
119.			
120.			
121.			
122.			
123.			
124.			
125.			
126.			
127.			
128.			
129.			
130.			
131.			
132.			
133.			
134.			
135.			
136.			
137.			
138.			